

Väited ja peamised argumendid

Rikkumismenetluse nr 2001/2071 raames läbi viidud komisjoni uurimised ja Hispaania ametiasutuste antud vastuste analüüs võimaldavad tõendada, et on rikutud märgukirjas mainitud direktiivi 1999/31 kohustusi, mis tulenevad direktiivi artikli 14 punktidest a ja c, nagu ka kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artikli 14 punktist b.

Käesolev hagi käsitleb ka Barranco de Sedases'i prügilat, mis on rikkumismenetluse nr 2012/4068 esemeks, ja eelnevalt viidatud rikkumismenetluse esemeks, kuna Hispaania Kuningriik on rikkunud selle prügilaga seoses kohustusi, mis tulenevad direktiivi 1999/31 artikli 14 punktist b.

Nende vastuste analüüs võimaldas menetlusest kõrvaldada 45 prügilat, mida kas ei saa lugeda 16.juuli 2001 seisuga olemasolevaks prügilaks, või siis on need saanud loa ja on vastavusse viidud kooskõlas direktiiviga 1999/31. Siiski, kuna rikkumine püsib, sest Hispaania ametiasutused ole teatud prügilate puhul võtnud vajalikke meetmeid, et nõuda käitajalt prügila vastavusse viimise kava ja tagada selle kava täielik täideviimine vastavalt direktiivi nõuetele; ega ole teiste prügilate puhul võtnud vajalikke meetmeid, et sulgeda nii ruttu kui võimalik rajatised, mis ei saanud luba tegevuse jätkamiseks, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud direktiivi 1999/31 artikli 14 punktidest c ja b tulenevaid kohustusi ja komisjon otsustas esitada Euroopa Kohtule käesoleva hagi.

⁽¹⁾ EÜT L 182, lk 1; ELT eriväljaanne 15/04, lk 228.

H 29. septembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 10. juuli 2014. aasta määruse peale kohtuasjas T-271/10: H versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Politseimissioon Bosnias ja Hertsegoviinas

(Kohtuasi C-455/14 P)

(2014/C 448/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: H (esindaja: advokaat M. Velardo)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 10. juuli 2014. aasta määrus kohtuasjas T-271/10: H vs. Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Politseimissioon Bosnias ja Hertsegoviinas osas, milles jäetakse rahuldamata esiteks apellandi nõue tühistada EUPM-i personalijuhi allkirjastatud 7. aprilli 2010. aasta otsus viia hageja üle Banja Luka (Bosnia ja Hertsegoviina) piirkondlikusse bürosse „Criminal Justice Adviser – Prosecutor'i” ametikohale ja vajaduse korral 30. aprilli 2010. aasta otsus, millele on alla kirjutanud nõukogu 8. detsembri 2009. aasta otsuse 2009/906/ÜVJP Euroopa Liidu politseimissiooni (EUPM) kohta Bosnias ja Hertsegoviinas ⁽¹⁾ artiklis 6 nimetatud missiooni juht, ning teiseks nõue hüvitada kahju;

- saata kohtuasi Üldkohtusse tagasi;
- mõista käesoleva menetlusega seotud kohtukulud välja esimese kohtuastme kustjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab järgmised väited:

- Kaitseõiguste rikkumine
- Kodukorra artikli 114 rikkumine
- Õigusnormi rikkumine
- Euroopa õiguse rikkumine

(¹) ELT L 322, lk 22.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia) 3. oktoobril 2014 – Promoimpresa srl versus Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

(Kohtuasi C-458/14)

(2014/C 448/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Promoimpresa srl

Vastustajad: Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

Eelotsuse küsimus

Kas asutamishäire, diskrimineerimise keelu ja konkurentsikaitse põhimõttega, mis on sätestatud ELTL artiklites 49, 56 ja 106, ning nendest tuleneva mõistlikkuse nõudega on vastuolus siseriiklik õigus, mis üksteise järel vastu võetud õigusaktide alusel näeb ette mere- järve- ja jõeäärse riigivaraga seotud majanduslikult tähtsate kontsessioonide tähtsate korduva pikendamise, kusjuures nende kestust pikendatakse seaduse alusel vähemalt üheteistkümnelt aastat võrra, jättes nii kontsessioonitõttudele ainuõiguse saada varast majanduslikku kasu, kuigi neile antud kontsessioonis ette nähtud kontsessioonitõttudele on juba möödunud, mille tõttu ei ole huvitatud ettevõtjatel mingit võimalust saada seda vara riigihanke menetluse kaudu oma kasutusse?